

267. Som Sønner af det gamle Norden.

(Artillerisang.)

Tempo di Marcia.

1. Som Søn-ner af det gamle Nor - den vi værne kækt for Nordens Held, vor

Tro-skabkjendes vidt paa Jor-den, af den op- fyl- des kun vor Sjæl. En fredlig

Sang vi gjer- ne sjun-ge, men i den he - de Stri-dens Stund vi

sjun-ge helst med Il-dens Tun - ge, som flammer fra Ka - no - nens Mund.

2. For Danmark og for Nordens Ære,
Vi protse paa, vi protse af.
Og Modet, vi i Brystet bære,
Skal aabne Fjenderne en Grav.
Men hedder det: Prots paa! tilbage!
Ej langt tilbage dog vi gaa:
Nej, straks vi atter Stilling tage
Og skyde, saa det høres maa.

3. Naar Stridens røde Bølger skummer,
Og Drønet gaar fra Sted til Sted,
Er hvert et Skud, som fra os kommer,
En Sang om Mod og Trofasthed.
Vor Lod det blev jo Luften rense,
At holde Vagt ved Nordens Port,
Skønt faa-vi Faren ikke ænse —
Vor Ære ej vi give bort.

4. Vi for vort elskte Vaaben brænder
Som Ungersvenden for sin Mø,
Ej alle hjem med Sejren vender;
Thi nogle maa som Krig're dø.
Paa Ærens Mark vi falde gerne;
Og mens vi tappert holde Stand,
Vi dø dog under Sejrens Stjerne
For Frihed og vort Fædreland.